

המדיר פרק שביעי כתובות עא.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ימי יהודה וכו'
 חיבא דמסובח שאני. פ'
 מסות מהריב"ל ח"ג סימן
 :15

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה ר' יהודה
וכי' שאני הקד' ואח"כ
מ"ה א"כ בהדיא קאמר:

הגדות הנר"א

[א] 'תום' ד"ה בשלמות.
וק"ד נדחלה כ"ר, נ"ב דאס
לא קן אי אפשר להדירה
מסירות (ועמ"ש רבי
צו"ד סימן רל"ה ס"ק
ס')

מוסף רש"י

דברים שיש בהן עיוני
נפש. כדכתיב (כמדבר ל')
לענות נפש אישה יקומט
ואישה יפרטו (וודרים עט.).

תוספות רי"ד

יָשִׁים אוֹמֵר כֹּזֵר, רִיבֵי הַיָּיִן
תָּחִיל, אִמֵּר אֲבִי רַבָּנָה
חֲתָנִים, שֶׁלֹּא שֶׁיִּשְׁתַּקְּעוּ, כִּי
מִלֵּךְ חֲדָשׁ מִלֵּךְ חֲדָשׁ
חֲסִיד לֵישׁ אֵלֶּי לֵישׁ אֵלֶּי
בְּמִסְתָּר (כִּי) אֵלֶּי בְּסֶחֱם
לִפְנֵי חֲתָנֵי הָאֵלֶּה.
וְשִׁמּוּלֵל אִמֵּר אֶפְּלוּ בְּסֶחֱם
אֵלֶּי יִצְחָק שֶׁנֶּחֱמָצָא
חֲתָן לְדָוִד, וְקִיֵּל רַבִּי
שֶׁמֶשׁוּרָאֵל יִצְחָק (מַתְּנֵי)
[פֶּסֶק] מְדִירָא אֵלֶּי אֲשֶׁתוֹ
שֶׁלֹּא תִשְׁתַּעַן אֵלָיו מִכֵּל
מֵי מִיּוֹת וְצִיָּה וְצִיָּה
כְּתוּבָה, וְיִיאֵ שֶׁמֶשׁוּרָאֵל
וְכֵן אֵלֶּי יִצְחָק בְּיִצְחָק
בְּכֻכְתָּהּ בְּיִצְחָק בְּיִצְחָק
יִיאֵ מְדִירָא אֵלֶּי אֲשֶׁתוֹ
שֶׁלֹּא תִשְׁתַּעַן בָּהּ מִכֵּל
הַתְּשַׁבְּחִים לְפָנֵי יִצְחָק, רַבִּי
יֹסֵף מִנְיָו מְעֻטָּה שֶׁלֹּא
נָתַן קֶבֶדוֹ (שִׁמְרֵי תוֹרָה)
וְכֵן אֵלֶּי חֲתָנֵי אֲשֶׁתוֹ

[illegible]

ממעשה דבית חורון. גדרים בפרק השומפין: היינו טעם קמא. דלחיה
ממני טעמים יום קלמריט: במערה. שפירט טעמים יום הוא דלח
לכלה כספין ליה להוציא אלף יעמיד פרנס: משום דליכא לערא דפרווייהו
אלה גרסין: וילוי ויפן כסובה. לאלתר: שגדריה היא. ומה ים לו
עוד להמחן. יא יחול לו לנריה

למישקל כחובתה ומיפק לא תתקש
תפתח לגדרה חלל היכא לדגרה חיה
בגון מליהנות לו ימתין שמה יומא
תפתח לגדרו: **וקסבר רבי מאיר** הוא.
קרייתא תמן אצטני בין שנייה והכינה
למיקד יתן כחובה. וסתם מתניתין
ר"מ ה"א: **אם רזה בעגל**. מתחילה
להפטר יפר: **ואם**. לא רזה וקיים
הוא ואמר לא אפסי כו': **בעינים**
שלא נתן קצבה. ויפסי ויתן כחובה.
אלמלא הוא נתן דהא גדרה היא
וקיים הוא אוקימתא לתמתניתין: הכי
גריסין וזה סגן רבי יהודה אומר
ב"ש **ישראל יום אחד יקיים**. גבי
שלא תטעום דאוקימתא גדרה
היא וקיים הוא וקאמר רבי יהודה
יום אחד יקיים יתר מיין יו"א ויתן
גדרה: **אלמלא בעל מלי מיער**.
תבדיל קישוט מדקדים על כחובה על
שקיימו: **אם ארתץ אם לא ארתץ**.
גדרה (ס) מפרש לה דלמרה תאמר
שלא רחיה עלי אם ארתץ וטעמה
הנהא ארתץ וכן אם תתקש תאמר
הנהא קישוט עלי אם כשמיס
תתקש עד זמן פלוני: **אם לא**
תתקש. טעמה שלא תתקש:
אין אלו נדרי עינוי נפש. ואין
הבעל מיער דלענת נפש תיבדיל:
גבצנ

לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע
רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשר
בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נתן
אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשר
בכתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נתן
אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתן
שלא נתן קצבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים
ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה
יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר
יוסי אומרים הוא נתן ורבי אלעזר אומר היא נתנה
וזוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים
ורבי יוסי אומרים הוא נתן והא סתמא דלא כרבי
בעניות שלא נתן קצבה אלמא בעל מצי מיפר
שהבעל מיפר דברים שיש בהן ענינו נפש האם ארר
אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדר
נדר י ענינו נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה

מייירי דתולניוהו בתשמיש אלף שצדרה הנאה בחדר מכל מיני פירות
אלף ע"ג דכנדר של תשמיש ממחנת כנדר של פירות אינה יכולה לספ
בהובאה. והא דקמן בפרקין ולקמן עכ. נדרת ואינה מקיימת מחל כל
עניני נפש אפי' מקיימת יואלה בלא כחבונה דיש חילוק בין אוחס
בבעירות שיא גתן קבואה. ועל כרחק נמתי' לשמואל כנדרה היא
פסח לנדרו: **אימא** רבי מאיר ורבי אבא רבי אבא רבי אבא
תמנה ולהי יואלה בלא כחבונה ולקמן ודף עכ. מנה רבי מאיר אר
לפניו ויפר לה אמרו לו אין דאס דר עס נחש בכפיהם אחס פירוש
כחבונה ולקמן מגיה ר"ס בשני ברייתות רבי יהודה דתמנהוויס דר
נראה דלא הויעל כלום דחזת הכוונה אלינא דשמואל אבל לרבי
וזנראה לרבי דמנה רבי מאיר דאס יואלה בשביל כך דלא יתן כח
מייצגים אס בכוונה בפרק ארסאה ודף עכ. ענברה עס דר אס
מאיר אס הוא רואה יכול לעכבה על ידי תקנה זו: **רבי** רבי אס
עניני נפש לרבי יוסי אפילו נדרה למהה וימס וכן נראה לרבי
נדר עניני נפש הו"ל למינקט דחלה וקישוט ולא גרים גרים פ
דמשמעה דלחלה עולם הו עניני ותמך סוגיה דהאס יא אפטר לרבי
נדר עניני נפש שאל אוכל בלא ושלל אשה יין דתמנה היא ב' בחר
פירות העולם על וליכא לנמנר דקר דמיתיה האס ברייתא היא ולא
רבי גרסין רבי יוסי אומר אין אלו נדר עניני נפש משה עניני

(ש) **שלא** תשעו אחד מבד הפרדות. לאו כלל פירות מדיד לה דא"כ
לא הוה חייל דלי אפסד לה לקיים דאמרי' בריש פרק
שמי דמדרים (דף יד:) דכי אמר קונם עיני בשניה סתם לא חייל נדר
למסר שיה' אלא סתם תשעו במין אחד שבפירות דאמרי' וז'
נחוספתא דליכילי לא טעמיה וז'

מעולם אצל למאי דסלקא דעמין
דלדרה איזו ותלכו בשמישי המטה
חל אפילו הדירה מכל פירות כיון
דלפטר לה לאכול וילאקו בשמישי
המטה כי היא דשליה נדרים דף
פס: דלמר חיתקת של הנאות דעמלא
עלי כו' וסקייה טינא חל הינה מן
העולם אלמא חל דעמלא

רבי יהודה היינו ת"ק. כהנאון
(יבמות דף מח: ושם) פי' ר"י
חדש דקרא שלשים יום כדדרשין
התם ירח שלשים ימים שלשים וצמיר
(דף ה. ושם) נמי אמרין ואימא
שלשים יום כדכתיב עד חדש
אכל כדרכנן לא הו' אלא חסר
כדאמרין כ"ז און נערינן (פירוש דף
ט:) ובפ"ק דר"ה (דף י"ט:) רש"י
אומר ל"ז חדש ל"ז שלשים וקטנה
דהכא פריך היינו ת"ק ואז"ז נמי
לדמר כהנא אחא לאשמועינן אית
ליה חדש שלשים יום ואומרין
דהכא משום דבעי לומר וצכהנא
שניס וקיים נקט חדש ו' חדשים
דהכנה וקיים חדשים דמעוברת דהו'
חדשים שלשים יום משום דטורח הוא
לפרש ולומר ז' יום וע"ז יום נקט
חדשים ועוד י"ל דאפי' ללשנא דרבנן
הו' חדש שלשים היכא דלא מוכח
אכל * היכא דמוכח שאני:

(6) ס"א נמי ביה קאמר שמאלא דאיבא צעירא דתריוויהו. הני גרסין לה בכל הספרים א"ע" דכנר אצריניהו ספיר מלריסותא מיתאמ מ"מ כן נקח ה"ס שגשגה צ' לריסותא לה אמווראס כשיס לו ובקונטרס לא גרים ליה וצפ' אע"פ (ושל דף ס"א) לא גרים ליה כסוס ספר: **בשלמא** א"ב כאן בשם כ"ו. ואלקא דעמין א"א גדמלה בשמשם דלקא יאסר נאח שמששן עלי אס תעסוס מאתוס המין:

שנדרה היא בקיים זה הוא.
פי בקונן ומה יש לו
עוד להמחן כי יחול על להמסל
כמוה ולמסל לא כמסל עוד פסח
לנדרה ומימה לפיכשו דמאי פסח
לקמן ותקשט ומלאי כי לנ"ש כי
הואיל וכן מירלנו דנדרה הוא לא
שיר ובעד ונראה לנ"י דנדרה לא

ומן שהיא מחזיקה דאס דגרים לעולם א"כ מה מריות כזה שפילא
 אפי' יום אחד: **ואם** אמר אי אפשי באשה נדרנית תצא בלא
 כחובה אבל מקיימת לא הנימ בשאר דגרים אבל דגרים שיש כבן
 דגים לשאר דאמרינן לקמן גבי כנסה ע"מ שאין עליה דגרים:
 לא הוה דא כהדידה הוא הא קאמר שמואל ימתיך דע שמואל
 יוא נחמה אצבע ב'. הקשה ר"ח דהכא אימ לא לר"מ היא
 כל היודע כאלשה שגדרת ואיה מקיימת יקטענה כדי שגדור
 יוצא בלא כחובה משמע דלר' מאיר ר"י יוצא ואם יוצא יאן
 אקמי לבו מדאמרינן לקמן דמתי אהא כל שכן אהא יאן
 לר' לנחיה בריהמא וכפרי דר' מאיר ורבי יהודה היא נחמה
 אלא משום דלתנא דפליג עליה מנא הוציא דעד כאן לא קא
 יאסור לקיימה או לא אבל פשיטא דמנא לגרשה וקאמר רבי
 אין אלו נדר עיני נפש. משמע נפש דרחימא וקישוט או היו
 בתקרא סופא ואלו הן נדרי עיני נפש ור' חלפת עולם או היו
 נדרי דגרים (דף ע"ב.) ורבי יוסף חיוב דיומאל לא שמה חיוב
 כן ואין להאריך כהן: **אין** אלו נדר עיני נפש. ולא גרים ואלו הן
 נדריים (דף ע"ב.) והסם גרסי' ואלו הן נדרי עיני נפש אמרה קונם
 הנה דיבין דמתי למפרך ממתניתין לא שניק מתניתין ומייתיב בריהמא:
 נפש הוא דאית מיפר אבל מיפר הוא משום דגרים שנינו לצניה
 הנחל

הגיקה

עין משפט
נר מצוה

א מ״י פ״יב מהלכות
 חסות הלכה כג:
 ב ב ג מ״י שם הל׳ כד
 טור אה״ע ק״י עב
 וטו״ע י״ד ק״י רלה סע׳
 ג:
 ד מ״י פ״יב מהלכות
 נדרים הלכה ד סמג
 לאוין רמב טו״ע י״ד ס״
 רלה סע׳ נה:
 ה מ״י חסות הלכה ה
 טו״ע שם סע׳ נט:

תוספות ר"ד (המשך)

שלא מי שכן א"כ
 כספי תהיה יוצא
 לאבא לשמאל ואבא
 דאמלו בתסמ לא יוצא
 ע"ל יום חסא אמי
 ויהי ויהי כחובי מן
 ומתנה יצא ענדתה ו
 וקום לא וואקסר ואו
 כספי אצב כן שיה
 מי אן כן בעל התוס
 לא אשור לא תהיה
 אל אלא תחשק אלו
 כסן כנדרה ויהי ווא
 שפס ווא הפי לא ווא
 כים ווא ומכריז יהא
 קום כן י"י קין
 ויהי וואת אצב כן
 שיה כלומר אשור שיה
 נדה לא תפסעה ולי
 וואת שיה יואל דחפי
 חסא ווא הפי יואל
 עיפי לא בעלה נדה
 וכן שיה דחפי
 כן האווא ולי מוסת
 חלכר יוצא י"י וכן
 שלא פור נדה א"כ ו
 לחת לו כספא ממאנא
 כסן נלונה דא נאה לא
 ויהי למשקל כחבניה
 ומכיל לא בקסא כס

[illegible]